

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

На основу Одлуке Изборног већа Универзитета у Београду – Филолошког факултета бр. бр. 1034/1 од 25. маја 2025. године, 2025, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Универзитета у Београду – Филолошког факултета, изабрани смо у комисију (у даљем тексту: Комисија) за припрему извештаја (у даљем тексту: Извештај) о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област РУСИСТИКА, предмет РУСКА КЊИЖЕВНОСТ** (објављен у листу *Послови* Националне службе за запошљавање бр. 1150 од 25. јуна 2025. године).

По прегледу пристиглих пријава и предлога подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

за избор једног наставника у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област РУСИСТИКА, предмет РУСКА КЊИЖЕВНОСТ

На расписани конкурс пријавио се 1 (један) кандидат и то **др Никола Миљковић**, досадашњи доцент на Катедри за славистику Универзитета у Београду – Филолошког факултета.

Др Никола Миљковић је уз пријаву на конкурс поднео и сва неопходна документа, како следи:

- Извод из матичне књиге рођених;
- Уверење о држављанству,
- оверене фотокопије дипломâ о завршеним основним академским, мастер академским и докторским студијама;
- Уверење о (не)кажњавању:
- својеручно потписану Изјаву о изворности (Образац 5);
- прегледну биобиблиографију;
- фотокопије радова релевантних за избор у звање и
- одштампане резултате студентских анкета о раду наставника током претходног изборног периода.

О пријављеном кандидату, **др Николи Миљковићу**, подносимо следећи **Извештај**:

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Никола Миљковић рођен је 1. фебруара 1992. године у Пожаревцу. Основну школу завршио је у Клењу, а средњу „Економско-трговинску и машинску” у Кучеву (смер: туристички техничар). Основне студије руског језика, књижевности и културе уписао је 2011. године и дипломирао 2015. (просечна оцена 9,45). Академске студије другог степена – мастер уписао је 2015. године и исте завршио 2016. године (просечна оцена 9,83), одбраном мастер рада „Отец Сергей Льва Н. Толстого” (ср. *Отац Сергеје Лава Н. Толстоја*, оцена мастер рада 10) пред комисијом: проф. др Корнелија Ичин, мр Јелена Кусовац. Године 2016. уписао се на докторске академске студије (смер:

наука о књижевности) где је положио све испите (просечна оцена 9,88), а 8. јула 2021. године одбранио је докторску дисертацију под насловом „Поэтическое искусство Бориса Поплавского” (ср. *Песничка уметност Бориса Поплавског*) пред комисијом: доц. др Јелена Кусовац, проф. др Олга Буређина Петрова (Цирих), проф. др Татјана Јововић (Никшић), проф. др Дмитриј Токарев (Санкт Петербург) и проф. др Валериј Гречко (Токио) и стекао звање доктор наука – филолошке науке.

Др Никола Миљковић је одржао бројна јавна предавања о руској књижевности и култури на Коларчевом народном универзитету, у Центру за културу у Кучеву, у Дому културе Студентски град, на радио Београду, радио Слово љубве, радио Спутњик и др. Био је члан жирија за доделу награде „Стеван Миша Вребалов” за необјављену песничку збирку (2023), члан је уредништва електронског студентског часописа „SlavicumPress” Института за славистику Циришког универзитета (Slavisches Seminar UZH). У периоду од 2018. до 2024. године био је истраживач на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја „Књижевност и визуелне уметности: руско-српски дијалог” (178003); члан је Славистичког друштва Србије. Био је рецензент радова за различите часописе: *[SIC] – a Journal of Literature, Culture and Literary Translation*; *Зборник Матице српске за славистику*; *Philologia Mediana*; *Славистика*; рецензирао је радове за *Zbornik radova sa Međunarodnog znanstvenog skupa zadarski filološki dani 10*.

Учествовао је са рефератима на научним конференцијама у Москви, Санкт Петербургу, Београду, Цириху, Будимпешти, Бјалистоку, Риму и Салерну.

Боравио је на усавршавању руског језика у Москви (Руска Федерација, 2014) и румунског језика у Крајови (Румунија, 2013), а у оквиру програма за међународну размену докторанада и академског особља *PROM Programme – International scholarship exchange of PhD students an academics* боравио је у Лођу (Пољска) ради прикупљања грађе за докторску дисертацију.

До сада је био члан комисије за одбрану 2 мастер рада (Милан Граоринов *Аутореминисценције у роману „Јунак нашег доба” Михаила Јурјевича Љермонтова* (ментор: проф. др Корнелија Ичин); Дајана Кузмановић *Лице као маска и лице испод маске у стваралаштву Александра Бељајева* (ментор: доц. др Василиса Шљивар). Био је и члан комисије за писање реферата о подобности кандидата (мр Драгана Момиров) и ментора (доц. др Лазар Милентијевић) за израду докторске дисертације са темом *Анималистичке слике у романима Андреја Платонова* на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

Са руског језика је превео неколике и редиговао преводе бројних књига за издавачку кућу Логос. Радио је и као стручни консекутивни и симултани преводилац за руски језик у YUGOIMPORT-SDPR-у.

За успехе на основним а потом и на мастер студијама (2015. и 2016) добио је признање „Проф. др Радмила Милентијевић”.

Уписао се 2023. на основне академске студије на Одељењу за класичне науке на Универзитету у Београду – Филозофском факултету.

Поред српског језика као матерњег, влада руским, енглеским, румунским и пољским, служи се и шпанским и немачким, а од класичних језика латинским и старогрчким.

БИБЛИОГРАФИЈА

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2021. ГОДИНЕ

Студије и чланци:

1. „К разбору Фрагмента Горе и Смех в сверхповести *Зангези* Велимира Хлебникова”. [У:] *Славистика*, Књига XIX, Београд: Славистичко друштво Србије, 2015, ISSN 1450-5061, стр. 548–556. [M52]
2. „Метаморфозы образа поэта-пророка в сборнике *Золото в лазури* Андрея Белого”, [У:] *Арабески Андрея Белого*, Белград-Москва, 2017. ISBN 978-86-6153-303-7, Стр. 624–629. [M13]
3. „Морелла По и Поплавского: попытка сопоставительного анализа”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, Нови Сад: Матица српска, 89, 2016. ISSN 0352-5007 (UDC 821.161.1.09), стр. 241–249. [M51]
4. „Экранизация повести *Отец Сергей* Л. Н. Толстого”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, Нови Сад: Матица српска, 91, 2017. ISSN 0352-5007, стр. 37–46. [M51]
5. „Руски емигрант Александар Пурнов и једно његово сећање о Првом светском рату”, [У:] *Српско-руске књижевне и културне везе: епоха модерне*. Нови Сад: Матица Српска; Москва: Институт за славистику Руске академије наука, 2018. ISBN 978-86-7946-233-6, стр. 47–61. [M14]
6. „Лирическая переключка Александра Блока и Федора Сологуба о русской Революции 1917 года”, [У:] *Искусство и революция: сто лет спустя*, Белград: Филологический Факультет, 2019. ISBN 978-86-6153-257-3, стр. 198–208. [M13]
7. „Родина в поэтическом сознании Бориса Поплавского”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, Нови Сад: Матица српска, 96, 2019. ISSN 0352-5007, Стр. 115–133. [M51]

Прикази, рецензије, критика:

8. „From Medieval Russian Culture to Modernism (Studies in Honor of Ronald Vroon) Peter Lang GmbH, Internationaler Verlag der Wissenschaften, Frankfurt am Main 2012, vol. 8, 352 стр.”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 88, Нови Сад: Матица српска, 2015. ISSN 0352-5007, стр. 277–278. [M56]
9. „Ольга Сконечная. *Русский параноидальный роман: Федор Сологуб, Андрей Белый, Владимир Набоков*. М.: НЛЮ, 2015, 256 стр.”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 90, Нови Сад: Матица српска, 2016. ISSN 0352-5007, стр. 279–281. [M56]
10. „В начале было слово’, а в конце – жест – Айламазьян А.М., Аристов В. В., Князева Е. М., Сироткина И. Е. (ред.). *Живое слово: логос – голос – движение – жест*. Сборник статей и материалов. М.: РАН, Институт языка РАН, НЛЮ, 2015, 480 стр.”, [У:] *Slavica Tergestina*, vol. 18, ISSN 1592-0291, стр. 304–315; [M26]
11. „Новые похождения Исаака Бабеля: по поводу книг М. Вайскопфа *Между огненных стен. Книга об Исааке Бабеле*. М.: Книжники, 2017. – 494 [2] с. и 3. Бар-Селла *Сюжет Бабеля*. М.: Неолит, 2018. – 376 с.”, [У:] *Зборник Матице*

- српске за славистику*, бр. 96, Нови Сад: Матица српска, 2019. ISSN 0352-5007, стр. 339–344. [M56]
12. „Между Навной и Яросветом: Daniel Andrzej Banasiak «Поэтический ансамбль» *Русские боги* Даниила Андреева в аспекте интертекстуальности. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2019. с. 291.”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 97, Нови Сад: Матица српска, 2020. ISSN 0352-5007, стр. 287–289. [M56]
 13. „Искусство и революция: сто лет спустя (сборник статей), ред.-сост. К. Ичин, Белград, Издательство Филологического факультета в Белграде, 2019, 448 с.”, [У:] *Russica Romana*, vol. XXVII, 2020 (ISSN 1128-6377), стр. 181-183. [M26]
 14. „Искусство и революция: сто лет спустя (ред.-сост. Корнелия Ичин, Белград, Издательство Филологического факультета в Белграде, 2019, 448 с.”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 98, Нови Сад: Матица српска, 2020. ISSN 0352-5007, стр. 227-232. [M56]

Саопштења са конференцијâ штампана у изводу:

15. *Восприятие древнерусской Повести о Фоме и Ероме в контексте драмы абсурда*. Санкт Петербург, Факултет слободних вештина и наука СПбГУ (2017) (У: VI Студенческие смольные чтения – Мультидисциплинарность в науке и искусстве: тенденции и перспективы. Материалы конференции. СПб.: Издательство санктпетербургского государственного университета, ISBN 978-5-288-05720-5, стр. 136). [M34]
16. *Об одном древнерусском источнике абсурда у Даниила Хармса*, Рим-Салерно, Pontificio Istituto Orientale (2019) (У: Девятые Римские Кирилло-Мефодиевские чтения, материалы конференции. М.: ИНДРИК, ISBN 978-5-91674-534-4, стр. 128–131). [M34]
17. *Романтичарски гласови у поезији Бориса Поплавског*, Београд, Филолошки факултет Универзитета у Београду (2021) [Тезе штампане у: Актуелна питања изучавања и наставе словенских језика, књижевности и култура, Београд: Славистичко друштво Србије, ISBN-978-86-7391-042-0]. [M64]

Радови у електронским часописима:

18. *Видовдан, свет очей моих* (коаутор Небојша Базих) – Слово Богослова: Дискусии и мнения православных богословов сегодня. [доступно на: <http://slovo-bogoslova.ru/publikacii/vidovdan-svet-ochey-moikh/>]. [M34]
19. *Почти «Три левых часѣ»!? Тјок!* – Slavicum Press. (Приказ циклуса предавања Руска апсурдна књижевност). SlavicumPress. [доступно на: <https://dlf.uzh.ch/sites/slavicumpress/2019/04/28/почти-три-левых-часѣ-тјок/>]. [M34]
20. *Об одном древнерусском источнике абсурда у Даниила Хармса* – Slavicum Press. [доступно на: <https://dlf.uzh.ch/sites/slavicumpress/2020/06/07/никола-милькович-об-одном-древнерус/>]. [M34]

Учешће на научним конференцијама у земљи и иностранству:

21. *Андрей Белый в изменяющемся мире*, Москва, Музей-квартира Андрея Белого, (2015);

22. *От утопии к катастрофе: советский культурный эксперимент*, Београд, Филолошки факултет (2016);
23. *VI Студенческие смольные чтения – «Мультидисциплинарность в науке и искусстве: тенденции и перспективы»*, Санкт Петербург, Факултет слободних вештина и наука СПбГУ (2017);
24. *Мультидисциплинарность в науке и искусстве*, Санкт Петербург (2017);
25. *Революция и искусство. 1917-2017*, Београд, Филолошки факултет (2017);
26. *Постимперская ситуация межвоенного периода в интеллектуальной рефлексии: война, ответственность, идентичность*. Београд, Институт за филозофију и друштвену теорију (2017);
27. *IX Римские Кирилло-Мефодиевские чтения*, Рим-Салерно, Pontificio Istituto Orientale, Sala del gonfalone (2019);
28. *VIII Международная студенческая конференция «Смольные чтения – 2019»*, Санкт Петербург, Факултет слободних вештина и наука СПбГУ (2019);
29. *Память как культура, культура как память*, Цирих, Институт за славистику Циришког университета (2019);
30. *Андрей Платонов в мировом культурном пространстве*, Москва, ИМЛИ РАН – Литературный институт им. А. М. Горького (2019);
31. *LIX скуп слависта Србије*, Београд, Филолошки факултет (2021);
32. *Первая волна русской эмиграции, Симпозиум №4: Историософия и эго-документы*, Будимпешта (Научно-исследовательский и методический центр русистики Гуманитарного факультета ЭЛТЕ – Zoom платформа) (2021);

Реферати поднети на научним скуповима:

33. *«Плывет, плывет табачная страна»: Родина в творческом сознании Б. Поплавского*, Београд, Филолошки факултет (2016).
34. *Восприятие древнерусской «Повести о Фоме и Ероме» в контексте драмы абсурда*. Санкт Петербург, Факултет слободних вештина и наука СПбГУ (2017) [Тезе штампане у: VI Студенческие смольные чтения – Мультидисциплинарность в науке и искусстве: тенденции и перспективы. Материалы конференции. СПб.: Издательство санктпетербургского государственного университета, ISBN 978-5-288-05720-5, стр. 136, 2017].
35. *Антиутопија или колективна Ахаха – роман Црвени народ лети у небо М. Јовановића*, Београд, Филолошки факултет (2017).
36. *Русский эмигрант Александр Пурнов и одно его воспоминание о Первой мировой войне*, Београд, Институт за филозофију и друштвену теорију (2017).
37. *Об одном древнерусском источнике абсурда у Даниила Хармса*, Рим-Салерно, Pontificio Istituto Orientale (2019) [Тезе штампане у: Девятые Римские Кирилло-Мефодиевские чтения, материалы конференции. М.: ИНДРИК, ISBN 978-5-91674-534-4, стр. 128–131, (2019).
38. *Вклад русской эмиграции в сербскую культуру*, Санкт Петербург, Факултет слободних вештина и наука СПбГУ (2019).
39. *Родина в поэтическом сознании Б. Ю. Поплавского*, Цирих, Институт за славистику циришког университета (2019).
40. *Трансформация мифа об Антее у А. Платонова*, Москва, ИМЛИ РАН – Литературный институт им. А. М. Горького (2019).

Монографије:

1. Миљкович С. Никола, *Три разговора о Поплавском: поезика Бориса Поплавског через призму интертекстуалности*, Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2022). ISBN 978-86-6153-686-1. (Рецензенти: проф. др Корнелија Ичин, проф. др Олга Буређина, проф. др Дмитриј Токарев) [240 стр., на руском језику] [M42]

Монографија *Три разговора о Поплавском: поезика Бориса Поплавског* через призму интертекстуалности проистекла је из рукописа докторске дисертације одбрањене на Универзитету у Београду – Филолошком факултету 2021. године. У фокусу истраживања налази се песнички опус руског песника Бориса Поплавског (1903–1935), припадника првог таласа руске емиграције. Књига је подељена у три велике целине. Прва целина или поглавље под насловом *Лирско „ја” у поезији Бориса Поплавског* представља трагање за почецима пројављивања индивидуалног код лирског субјекта у поезији Поплавског те његово „сазревање” и пуно испољавање. Друго поглавље носи назив *Од футуристичких експеримената ка естетици „маске Медузе”*, где се пажња усмерава на естетику језика, тј. на језичке експерименте остварене кроз метафоричне обрте, преко испитивања утицаја романтичарске поетике на формирање концепције „естетике ружног” код овог мигрантског песника, па све до заумних и надреалистичких експеримената које Поплавски ствара средином двадесетих година XX века. Треће поглавље носи назив *Русија земаљска и Русија духовна* и у њему се стваралаштво Бориса Поплавског, иако су у њему очигледни утицаји европских авангардних поетика тог времена, што је аутор у ранијим поглављима и показао, повезује са руском књижевном традицијом – стваралаштвом Пушкина, Љермонтова, Тјутчева, Блока и других и показује се да су сва трагања песника за неком јединственом песничком концепцијом, у суштини, у непрестаном дијалогу са традицијом.

2. Миљковић Никола, *Мрвице са Аристотелове трпезе*, Београд: Логос (2025). ISBN 978-86-6040-086-6. [340 стр.] (Рецензенти: проф. др Адријана Марчетић, проф. др Ива Драшкић Вићановић, проф. др Ивана Кочевски, проф. др Горан Видовић, доц. др Лазар Милентијевић). **[M42]**

Књига *Мрвице са Аристотелове трпезе* представља приручник за предмет Увод у књижевност. У њој се даје преглед дешавања на књижевнотеоријској и књижевноисторијској сцени од антике преко средњег века и новијег доба закључно са романтизмом. Од периода средњег века у општи ток излагања укључују се и словенске књижевности – руска, пољска, чешка, словачка и украјинска, будући да је предмет Увод у књижевност примарно и намењен студентима ових студијских група, што се у предговору и наглашава. Књига је организована тематски у 4 опширне главе које прати Појмовник као додатак. У првој глави се прави увод, разматрају се питања почетака књижевности и науке о књижевности. Друга глава обухвата период антике и три велика имена важна за науку у књижевности у антици, а то су Платон, Аристотел и Хорације. Прави се осврт на кључна места из Платонове *Државе* и дијалога *Ијон*, да би се главна пажња усмерила на Аристотелову *Песничку уметност* и Хорацијеву *Посланицу Пизонима*. Трећа глава даје преглед стања у књижевној теорији и књижевној историји током средњег века и новог доба, уз посебна потпоглавља у којима се обрађују теме као што су улога и значај књижевности код Словена у средњем веку, утицаји византијске књижевности на словенске итд. Четврта глава је посвећена версификацији и стилским фигурама. Примери за версификацију су пажљиво одабрани како би репрезентовали сваку појаву о којој је реч. Појмовник, као специфичан додатак књизи, додат је да се

читалац у њему обавести о важним појмовима који се у основном тексту књиге помињу, аутор је њиме настојао да текст не преоптерети фуснотама, већ да га учини читљивијим. На самом крају додата је библиографија важнијих приручника који читаоцима/студентима могу користити као допунска литература на различита питања која се у књизи покрећу.

Студије и чланци:

3. „Об идиостиле Бориса Поплавског (на примере позтичког сборника *Флаги*)”, [У:] *Slavica Tergestina*, vol. 25, 2021, ISSN 1592–0291, стр. 236–261. [M23]

У овом раду се на примеру једине за живота писца објављене песничке збирке *Заставе* показује специфични ауторски стил који Борис Поплавски ствара, користећи пре свега многобројне могућности метафоре. Рад обилује примерима за различите песничке новотарије, а механизам њиховог настајања је подробно методолошки испитан и дефинисан.

4. „К вопросу о мотиве творческого экстаза и его связи с музыкой в *Автоматических стихах* Бориса Поплавского”, [У:] *Зборник Матице српске за славистику*, Нови Сад: Матица српска, бр. 101, 2022. ISSN 0352-5007, стр. 197–223. [M24]

У овом раду се анализира најсложенији песнички циклус Бориса Поплавског – *Аутоматски стихови* и то на два нивоа: у првом делу рада се испитује однос овог песничког циклуса са музиком, тј. ритмичким начелом, док се у другом делу рада испитује посебно стање (екстаза) лирског субјекта и његова веза са различитим екстатичким праксама попут суфизма и шаманизма.

5. „Круг текстова о светој браћи Борису и Глебу и *Житије Стефана Дечанског* од Григорија Цамблака – типолошке сличности” [У:] *Записи: годишњак Историјског архива Пожаревац*, Пожаревац: Историјски архив, Година XI, бр. 11, 2022. ISSN 2334-7082, стр. 71–77. [M51]

Овај рад представља покушај поређења неколиких текстова који условно чине циклус окупљен око теме у чијем је средишту су живот и смрт свете браће Бориса и Глеба, са једне стране, и *Житија Стефана Дечанског* од Григорија Цамблака, са друге стране. Међу поменутим текстовима се налазе типолошке сличности које аутору дозвољавају да изнесе хипотезу у могућем утицају староруских текстова на форму и структуру Цамблаковог дела.

6. „Хронотоп или 'atmosferă bacoviană' у збирци *Олово (Plumb)* Ђорђа Баковије”, [У:] *Limba, literatura și cultura română: provocări și perspective*. Београд: Филолошки факултет, 2023. ISBN 978-86-6153-730-1, стр. 77–89. [M14]¹ = [M33]

Овај рад представља анализу песничке збирке *Олово* јединог румунског симболистичког песника – Ђорђа Баквије, са специфичним циљем да се дефинише посебна атмосфера која образује симболистички хронотоп у овој песничкој збирци. Аутор примењује теорију хронотопа Михаила Бахтина како би показао да време и

¹ Решење Матичног научног одбора за језик и књижевност МНТРИ од 19. јуна 2024. године (приложено уз рад).

простор формирају једну условну целину унутар које су обе ове категорије условне, а као последица тога и човек постаје условна категорија.

7. „’Јуродива душа’ ’новог човека’: Проблем дехуманизације у роману *Чевенгур* Андреја Платонова”, [У:] *Питања књижевности у доба пост- и транс-хуманизма*, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2024. ISBN 978-86-7095-336-9, стр. 373–385. [M63]

У овом раду се на примеру једног од најсложенијих романа руског XX века – *Чевенгур* Андреја Платонова, показује процес дехуманизације и деградације човека. Аутор посеже за широком теоријском основом како би показао на који начин Платонов у роману, градећи наизглед једну комунистичку утопију, показује потпуну деградацију човека и природе. Човек се враћа у прапочетно стање, деградира се до нивоа аорганске материје (кристала).

8. „Александар Пушкин и Борис Поплавски: надреализам у руској књижевности” [У:] *Летопис Матице српске*, Нови Сад: Матица српска, 2024, стр. 360–368. [M51]

Овај чланак је део темата посвећеног Александру Пушкину, у њему аутор показује утицај највећег руског романтичара на стваралаштво Бориса Поплавског. Указује се на Пушкинова дела (*Евгеније Оњегин*, лирика) као на могући извор за формирање специфичних поетских слика код јединог руског надреалисте – Поплавског. Аутор се нарочито бави могућим утицајем Татјаниног сна из *Евгенија Оњегина* како би показао механизам стварања надреалних бића која испуњавају поетски свет Бориса Поплавског. Поред тога на Пушкина се указује као на једну од кључних карика за развој многих руских песника у емиграцији током двадесетих и тридесетих година XX века, а посебно за развој поезије Бориса Поплавског у целини.

9. „Схолии к роману *Автобиографија Исуса* Олега Зоберна”, [У:] Bibliotekarz podlaski, Białystok: Łukasz Górnicki Podlasie Library in Białystok; University of Białystok, Vol. 63 No. 2 (2024), стр. 301–312. [M23]

У овом раду аутор кроз својеврсни коментар (схолије) тумачи роман савременог руског писца Олега Зоберна *Автобиографија Исусова*. Схолије, попут древних записа на маргинама текстова, треба да покажу врло вешто постмодернистичко поигравање са текстом које се усложњава честим интервенцијама на предлошку – *Библији*. Кроз прецизну анализу аутор успева да одреди границе реалног текста (интерполација постојећих текстова) и ауторске фикције.

10. „Канон и новаторство: *Автобиографија Исусова* Олега Зоберна”, [У:] Књижевност у дијалогу: зборник радова са научног скупа посвећен проф. др Тањи Поповић, Београд: Филолошки факултет, 2024. ISBN 978-86-6153-753-0, стр. 101–112. [M63]

У овом раду аутор покушава да дефинише границе књижевног канона и степен растегљивости тих граница, ослањајући се на радове Харолда Блума, Игорa Сихих и Тање Поповић. Као противтежа чврстим границама канона узет је контроверзни роман савременог руског писца Олега Зоберна *Автобиографија Исусова* како би се испитале могућности и разлози (не)укључивања овог романа у књижевни канон. Утемељеност на новозаветном тексту, са једне стране, и обиље постмодернистичких поступака у

обликовању романа, наводе аутора на закључак да, иако неко дело испуњава услове за укључивање у књижевни канон, из бројних разлога до тога најчешће не дође.

11. „Пекић и Зоберн: два литерарна читања *Новог Завета*”, [У:] Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад: Матица српска, 2024 (72/3), стр. 1015–1025. [M23]

У овом раду аутор конфронтира роман-првенац *Време чуда* Борислава Пекића и роман првенац савременог руског писца Олега Зоберна *Аутобиографија Исусова*, како би показао сличности и разлике у постмодернистичком приступу истом извору – Библији. Аутор показује типолошке сличности између два поменуто романа, алудирајући да је Зоберн могао и бити упознат са идејом Пекићевог дела, али открива и ступинске разлике у приступу идеји хришћанског Месије. У раду се наговештавају и могући заједнички (књижевни) узорци за оба романа.

12. „Утицај ренесансне традиције на песму *У болници* Бориса Пастернака и метричка анализа песме”, [У:] Књижевна историја, Београд: Институт за књижевност и уметност, год. 56, бр. 184 (2024). ISSN 0350-6428, стр. 255–266. [M23]

У овом раду аутор се осврће на биографски моменат (срчани удар који је Пастернак доживео) и његову интерпретацију у песми, али се анализира и утицај ренесансне уметности, сликарства пре свега, на идејну организацију песме и основне мотиве. Показује се сложен ниво симболике и значења које аутор у песми вешто скрива. У другом делу рада се анализира метричка структура песме и показује се у каквом је односу метричка организација песме са фабулом.

13. Творчество Бориса Поплавского и литературный канон. [У:] EMIGRANTICA. Москва: ИМЛИ РАН, 2025, № 2. ISBN 978-5-9208-0766-3. [M33] (у штампи – доказ приложен уз рад)

Овај рад разматра стваралаштво Бориса Поплавског у кључу идеје о књижевном канону и његовим више-мање строгим границама. Текст представља покушај да се дефинишу разлози зашто највећи руски песник у емиграцији (по мишљењу критике и других писаца) никада није уврштен у канон. Аутор се ту осврће на биографски моменат песника али и на одвећ шокантне језичке експерименте.

Прикази, рецензије, критика:

14. Корнелија Ичин, „Бука руске авангарде”, [У:] *Славистика*, XXVII/1, Београд: Славистичко друштво Србије, 2023, стр. 289–292. [M56]
15. Роман „Понижени и увређени” Ф. М. Достојевског (предговор), [У:] Фјодор Михајлович Достојевски „Понижени и увређени”, Београд: Vulkan izdavaštvo, 2023, стр. 5–22. ISBN 978-86-10-04679-3

Саопштења са конференцијâ штампана у изводу:

16. „Романтичарски гласови у поезији Бориса Поплавског”, Београд, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2022. [У: Актуелна питања

- изучавања и наставе словенских језика, књижевности и култура, Београд: Славистичко друштво Србије, ISBN 978-86-7391-042-0]. [M64]
17. „Хронотоп или 'atmosfera basoviană' у збирци *Олово (Plumb)* Ђорђа Баковије”, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2023) [У: Румунски језик, књижевност, култура: изазови и перспективе, ISBN 978-86-6153-715-8]; [M34]
 18. „Канон и новаторство: *Аутобиографија Исусова*”, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2023) [У: *Књижевност у дијалогу*, Београд: Славистичко друштво Србије, ISBN 978-86-6153-726-4]. [M64]
 19. „Борислав Пекић и Олег Зоберн: два литерарна читања *Новог Завета*”, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2024) [У: *Изучавање и настава словенских језика, књижевности и култура и изазови времена (књига сажетака)*, ISBN 978-86-7391-053-6]. [M64]
 20. „*Квартет на тему Хорација* Сергеја Завјалова: структура и садржина”, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2025) [У: *Славистика: наука, струка, друштвено-историјски и друштвени контекст (књига сажетака)*, ISBN 978-86-7391-055-0]. [M64]

Учешће на научним конференцијама у земљи и иностранству:

21. *Питања књижевности у доба пост- и транс-хуманизма*, Београд, Институт за књижевност и уметност (2022).
22. *Poetyka egodokumentu i innych gatunków pogranicznych*, Бјалисток (Пољска) (2023).
23. *Румунски језик, књижевност, култура: изазови и перспективе*, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2023).
24. *Књижевност у дијалогу*, Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2023).
25. *Гайто Газданов и Борис Поплавский: К 120-летию со дня рождения писателей*, Москва, Дом руске дијаспоре Александар Солжењџин (2023).
26. 62. *скуп слависта Србије*, Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2024).
27. 63. *скуп слависта Србије*, Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2025).

Реферати поднети на научним скуповима:

28. *Романтичарски гласови у поезији Бориса Поплавског*, Београд, Филолошки факултет Универзитета у Београду (2021);
29. *Поезия Бориса Поплавского как эго-документ*, Будимпешта, Научно-исследовательский и методический центр русистики Гуманитарного факультета ЭЛТЕ (2021);
30. *Два типа дехуманизације у руској књижевности XX века: А. Платонов и В. Катајев*, Београд, Институт за књижевност и уметност (2022);
31. *Аутобиографија Исуса О. Зоберна – пародия или мистификација?*, Бјалисток (Пољска), путем Zoom платформе (2023);
32. *Хронотоп или „atmosfera basoviană” у збирци Олово (Plumb) Ђорђа Баковије*, Универзитет у Београду – Филолошки факултет (2023);
33. *Борис Поплавский и литературный канон*, Дом русског зарубежја им. А. Солженицына, Москва (2023);

34. *Борислав Пекић и Олег Зоберн: два литерарна читања Новог завета*. Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет. (2024).
35. *„Квартет на тему Хорација Сергеја Завјалова: структура и садржина”*, Београд, Универзитет у Београду – Филолошки факултет. (2025).

НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

Др Никола Миљковић има вишегодишње искуство у предавању руског језика и књижевности на различитим нивоима, од волонтерских курсева (предавање руског језика у зимском семестру студентима Машинског факултета Универзитета у Београду у оквиру пројекта „Студенти студентима”, 2015; двонедељно предавање руског језика на Зимској школи руског језика за студенте из Цириха у два наврата 2023. и 2025. године), преко рада у основној школи (наставник руског језика у ОШ „Угрин Бранковић” у Кучеву, Нересници и Буковској, 2016–2017), те на универзитетском нивоу: од 2018. године др Никола Миљковић запослен је на Универзитету у Београду – Филолошком факултету где је изводио вежбе и/или предавања – као демонстратор (2018), асистент (2019–2021) и доцент (2021–) из бројних предмета (1) на основним академским студијама: *Увод у књижевност*, *Увод у тумачење књижевног текста*, *Руска култура 1–2*, *Руска књижевност 6 (руска драма XX века)*, *Руска књижевност 7 (руска поезија XX века)*, *Руска књижевност 8 (руска проза XX века)*, *Руска књижевност СПЕЦ-1 (руска поезија друге половине 19. века)*, *Руска књижевност СПЕЦ-2 (руски песници: архаисти и новатори)*, *Поезија руске емиграције*, *Савремени руски језик П-3 и П-4*, и (2) на мастер академским студијама: *Руска књижевност у наставном процесу*, *Руска кратка прича XX века*, *Мит и руска књижевност XX века*, *Превођење 3 – руска књижевност*.

У студентским анкетама, у којима је учешће узело више стотина студената, наставно-педагошки рад др Николе Миљковића у протеклом изборном периоду оцењен је позитивно, просечна оцена је 4,68.

ЗАКЉУЧАК

Др Никола Миљковић након избора у звање доцента 2021. године објавио је 2 монографије са релевантним рецензентима и ISBN бројевима, 11 истраживачких радова у високим категоријама (M23x4, M24x1, M33x2, M14x1, M51x2, M63x1), 1 приказ (M56), те 5 саопштења са конференција и научних скупова штампана у изводу (M64x4, M34x1). Учествовао је на 7 конференција у земљи и иностранству. Био је истраживач на пројекту МПНТР „Књижевност и визуелне уметности: руско-српски дијалог” (178003) у периоду 2018–2024.

Др Никола Миљковић има вишегодишње искуство предвања руског језика и књижевности, како на различитим курсевима, у основној школи (2 године), те 7 година на универзитетском нивоу.

Тежиште научних интересовања др Николе Миљковића, као што се види и из библиографије, јесте на проучавању руске књижевности, веза руске књижевности XX века са средњовековном руском књижевношћу, однос руске књижевности XX са српском књижевношћу, те историја и теорија словенских књижевности у оквиру европског књижевног ареала.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу свега претходно изложеног Комисија сматра да кандидат др Никола Миљковић, досадашњи доцент на Универзитету у Београду – Филолошком факултету, у потпуности испуњава услове за избор у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **РУСИСТИКА**, предмет **РУСКА КЊИЖЕВНОСТ**.

Комисија предлаже да се др **Никола Миљковић** изабере у звање и на радно место **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **РУСИСТИКА**, предмет **РУСКА КЊИЖЕВНОСТ** на Универзитету у Београду – Филолошком факултету.

У Београду, 19. _08_. 2025. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

Др Ирина Антанасијевић
редовни професор
Филолошког факултета
Универзитета у Београду
(председник комисије)

Др Ирена Шпадијер
редовни професор
Филолошког факултета
Универзитета у Београду

Др Мелина Панаотовић
Ванредни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду